

Olen ravintolassa tilaamassa juotavaa ystäväni kanssa. Yhtäkkiä sadepisarat laskeutuvat raskaina ensin katolla ja sitten maahan. Pitkän kuivuuden uuvuttama rutikuiva maa hengähtää helpotuksesta. Kuin salamaniskusta nainen kassakoneen takana rupeaa laulamaan: "Hallelujaa, Jesus is wonderful!" Keniassa usko näkyy arjessa.

Sade on Afrikassa suuri "Jumala siunaus", "baraka ya Mungu". Luonto hengähtää, viimeiset puissa vielä kiinni olevat kuivuneet lehdet kahisevat iloisina, ruskettunut ruoho imee onnellisena elämää tuovaa vettä juuriinsa ja ihmisen sielu kiittää elävää Jumalaa. Hän on kuullut rukoukset! Hallelujaa! Kuivuuden kautta ymmärtää veden arvon.

Yksinäisyydessä, murheellisena ja uupuneena ymmärtää toisen ihmisen arvon. Keniassa on paljon ihmisiä, jotka pysähtyvät rinnalle, osoittavat ymmärtämystä eivätkä hylkää kuivuuteen joutunutta: "Rukoilemme puolestasi". On hymyä, läheisyyttä, silmiin katsomista, on aikaa, on sielun empatiaa ja sydämen sanoja. Se on kuin veden lahja nääntyneelle.

Me suomalaiset olemme tosi hyviä monessa. Olemme luotettavia, ahkeria, hyvin koulutettuja. Mutta puuttuukohan meiltä ihmisen tunteiden ymmärtämisen taitoa? Kun on vaikeaa, tarvitsee toisen ihmisen rinnalleen, tunteen siitä ettei ole aivan yksin maailmassa. Silloin eivät auta viisaat sanat, kovista sanoista puhumattakaan, eivät lakipykälät tai järkiviisautus. Jos on yksikin joka kuuntelee hylkäämättä sinua, silloin on hyvä olla. Suomessa kuitenkin monella on tosi paha olla.

Arjessa lähetti on yksin. Kirkko puuhailee omiaan, evankeliumi on kadoksissa, lähettiäkin tarvitaan vain rahan tuottamiseen. Työnantajan aika menee toiminnan ja lukujen tarkkailuun. Lähimmät ihmiset ja ystävät eivät kiireiltään näe hätää ja tuskaa. Nääntyneelle Jeesus tulee korvaamattomaksi. "Minä iloitsen ja riemuitsen sinun hyvyydestäsi. Sinä näet minun hätäni, tiedät kaiken tuskani." Ps. 31:8.

Erämaassa ja kuivuudessa ymmärtää Vapahtajan Jeesuksen arvon. Hänessä on elävän veden lähde. "Joka juo minun antamaani vettä, ei enää koskaan ole janoissaan." (Joh 4:14) Sielu virvoittuu. Se alkaa elää ja ylistää Elämän Antajaa. "Autuaita ovat murheelliset: he saavat lohduksen." (Mt 5:4)

Martti Arkkila

Siikalatvan kappalainen